

KARTIČKA SLOBODY PRE OBČANOV OD JUDR. KRAJNÍKOVEJ

- CZ24 News | 13. března 2021

SLOVENSKO: JUDr. Adriana Krajníková pripravila pre svojich klientov a priaznivcov KARTIČKU SLOBODY - príručku na cestu z domu a do domu.

Sú v nej obsiahnuté najčastejšie problémy, ktoré je potrebné riešiť na mieste pri konfrontácii so „strážcami zákona“, prípadne iniciatívnymi spoluobčanmi. Manuálom prvej pomoci potrebných zákonov, paragrafov a jednotlivých článkov Ústavy SR môžete chrániť svoju slobodu. JUDr. Krajníková ju ponúka na stiahnutie v dostatočnej kvalite: [tu](#). Vytlačte si ju vo formáte A4 a noste pri sebe.

Článok JUDr. Krajníkovej prinášame v plnom znení.

Milí priatelia, na základe množstva vašich telefonátov, listov, podnetov a až zúfalých denno-denných prípadov som vám spracovala **rýchlu prvú pomoc**.

KARTIČKU SLOBODY. A tak trochu s odľahčením ***Príručku na cestu z domu a späť.*** Bez straty „desiatky“... Dôjdite domov vždy slobodní, dôstojní a zdraví ...

KARTIČKU SI STIAHNITE, VYTLAČTE A ROZDAJTE S POROZUMENÍM POLICAJTM, KOLEGOM, LEKÁROM, DO ČAKÁRNE, DO OBCHODOV... VŠADE KAM MÔŽETE.

ŠÍRTE JU A OCHRAŇUJTE SVOJU SLOBODU !

Text Kartičky s odôvodnením:

A) O PREDLOŽENÍ OBČIANSKEHO PREUKAZU POLICAJTOVI

Policajt môže vyzvať osobu na preukázanie jej totožnosti iba vtedy, ak jej oznámi dôvod tejto kontroly, t.j. slovným a paragrafovým znením zákona označí skutok - trestný čin, alebo priestupok, ktorého sa mala osoba dopustiť, alebo iný dôvod podľa § 2 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Ak to policajt neurobí, nepožíva status verejného činiteľa a nikto nemá povinnosť jeho výzve vyhovieť.

Preukázanie totožnosti osoby predstavuje *zásah do základných práv* na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia (čl. 16 ods. 1 Ústavy, tiež čl. 8 Európskeho dohovoru) a do práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 Ústavy).

Policajt je oprávnený vyzvať osobu na preukázanie jej totožnosti iba po splnení zákonných podmienok, konkrétne **§ 2 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z.** Následne podľa § 18 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. môže „*vyzvať osobu, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti*“, a v š a k iba vtedy „*ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona*“. Dôvody plnených úloh sú označené v citovanom ustanovení § 2 ods. 1. To znamená, že policajt musí slovom a paragrafom označiť **dôvod** - v danom prípade konkrétny trestný čin alebo priestupok, ktorého sa mala kontrolovaná osoba dopustiť. Až po tomto má právomoc vyzvať osobu na preukázanie jej totožnosti.

Uvedený postup odôvodňovania konania verejného činiteľa, v danom prípade policajta, sa nazýva **materiálny princíp právneho štátu**. Postup policajta spočívajúci iba v strohej výzve na preukázanie totožnosti, bez označenia dôvodu podľa § 2 ods. 1 cit. zákona, je formálnym princípom a ten je znakom **totalitného a fašistického štátu**.

Povinnosť materiálneho odôvodnenia vykonania služobného zákroku preukázania totožnosti, ale aj každého služobného zákroku policajta vyplýva z požiadavky *transparentnosti výkonu štátnej moci, resp. princípu verejnej kontrolovateľnosti výkonu štátnej moci občanmi*, od ktorých táto moc pochádza (čl. 2 ods. 1 Ústavy). Ústavný súd SR v tejto súvislosti zdôrazňuje, že tento princíp považuje za integrálnu súčasť *generálneho princípu demokratického a právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy* (Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 24. októbra 2012, sp. zn. PL. ÚS 4/2012, totožná právna otázka, druhá a tretia veta bodu 47).

V prípade, že policajt nekoná v súlade s § 18 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. a *neoznačí plnenú úlohu* podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, s poukazom na čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, 3 Ústavy SR, nepožíva status verejného činiteľa (ale ho zneužíva) a nikto nie je povinný uposlúchnuť výzvu, pokyn, príkaz alebo požiadavku policajta, ktorá nemá oporu v zákone. Voči osobe, ktorá ignoruje takéto nezákonne pokyny bez materiálnych dôvodov, nie je možné vyvodiť trestnoprávnu ani priestupkovú zodpovednosť. Nie je to možné v právnom štáte, avšak v totalitnom štáte sú voči takejto osobe použité donucovacie prostriedky, násilím je odvedená na policajnú stanicu a vyvodzuje sa voči nej trestná alebo priestupková zodpovednosť.

De iure a *de facto* je trestnoprávna zodpovednosť na strane policajta, ktorý v takomto prípade zneužíva funkciu verejného činiteľa a preveruje osoby bez zdôvodnenia *potreby na plnenie úloh podľa citovaného zákona*.

Za účelom predvedenia osoby na zistenie totožnosti navyše nie je možné použiť putá (§ 52 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z.).

Pozn.: Poučte policajta, že môže odmietnuť nezákonný zákrok a nebude za to postihnutý, pretože je povinný sa riadiť iba Ústavou a zákonmi.

B) VŠEOBECNE O NEPLATNOSTI UZNESENÍ VLÁDY „COVID-19“

Uznesenie vlády nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Je (interným) aktom vlády na úseku činnosti štátnej správy a smerom dovnútra štátnej správy (§ 1aa Zák. č. 575/2001 Z.z.), nie však do exteriéru voči spoločnosti (občanom, fyzickým osobám podnikateľom a právnickým osobám). Tento akt má nemá účinky na riadenie spoločnosti a zakladanie subjektívnych práv a povinností osôb.

Z legislatívnych pravidiel vlády nevznikajú žiadne subjektívne práva ani povinnosti osobám stojacim mimo štruktúry štátnej správy, resp. výkonnej moci. Uznesenie vlády je iba aktom riadenia bez externých účinkov (Uznesenie Ústavného súdu SR, zo dňa 22.11 2012, sp. zn. II. ÚS 514/2012, Uznesenie Ústavného súdu SR, zo dňa 10.4.2008, sp. zn. III. ÚS 102/08).

DÔSLEDOK B1: NEPLATNOSŤ NÚDZOVÉHO STAVU „COVID-19“

Uznesenie vlády SR č. 587 zo dňa 30.9.2020, ktorým bol schválený návrh na vyhlásenie núdzového stavu nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Núdzový stav vyhlásený týmto uznesením nie je všeobecne záväzným voči osobám (občanom, fyzickým osobám podnikateľom a právnickým osobám).

Štátne orgány argumentujú: Súlad vyhlásenia núdzového stavu s Ústavou SR potvrdil dodatočne i ústavný súd (Nález ÚS SR PL. ÚS 22/2020-104).

Ústavný rámec veci: Nález ústavného súdu má nižšiu právnu silu než má Ústava. Ak je spor, alebo pochybnosť o právnej otázke, platí Ústava, nie nález ústavného súdu. Nález ústavného súdu nie je právnym predpisom, je iba iným aktom vyhlasovaným v Zbierke zákonov (§ 13 písm. a) Zák. č. 400/2015 Z.z.), pričom **Ústava je najvyšším zákonom štátu a všeobecne záväzným právnym predpisom** (§ 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z.).

Núdzový stav vyhlásený uznesením vlády nie je všeobecne záväznou skutočnosťou pre občanov, pretože uznesenie vlády nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Tým je iba **nariadenie vlády – čl. 120 ods. 1 Ústavy SR**, §1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. Podľa citovaného článku Ústavy môže vláda vykonať iný zákon (v danom prípade ústavný zákon č. 227/2002 Z.z. o núdzovom stave) iba **nariadením**. Nie uznesením. **Bodka.** (Uznesenie vlády o núdzovom stave má účinky nanajvýš voči orgánom štátnej správy, § 1aa Zákon č. 575/2001 Z.z.).

Vyhlásený núdzový stav *de iure* neplatí. Napriek citovanému ústavnému nálezu. To preto, že nie ústavný nález predpisuje pravidlá platnosti, účinnosti a záväznosti právnych aktov, ale Ústava. Ústavný nález nemá právnu silu negovať alebo ignorovať to, čo je dané v Ústave. Obdobne, ako pre platný rozvod manželstva zákon vyžaduje rozsudok a nie uznesenie. Ani záver ústavného nálezu o platnosti rozvodu na podklade uznesenia by nemal právnu silu „deklarovať“ takýto rozvod za platný. Platnosť a účinnosť právnych aktov je „fikcia práva“ spočívajúca na splnení alebo nesplnení podmienok daných právnym predpisom, v danom prípade Ústavou, čl. 120 ods. 1, a nie záverov iných aktov, akým je ústavný nález.

Nález Ústavného súdu nie je viac než Ústava. Nález nie je právnym predpisom. Tým je iba Ústava.

DÔSLEDOK B2: NEPLATNOSŤ ZÁKAZU VYCHÁDZANIA

Podľa čl. 23 ods. 1 Ústavy SR: Sloboda pohybu a pobytu sa zaručuje. Podľa čl. 23 ods. 3 Ústavy SR:

Slobody podľa odsekov 1 a 2 môžu byť obmedzené **zákonom**. Podľa čl. 120 Ústavy SR: Na vykonanie zákona a v jeho medziach môže vláda vydávať **nariadenia**.

Sloboda pohybu a pobytu obmedzená Uznesením vlády je **nezáväzná. Uznesenie vlády nie je zákon!**

Vláda vykonáva zákon **nariadením** a nie uznesením.

C) VŠEOBECNE O NEPLATNOSTI VYHLÁŠOK ÚVZ a RÚVZ „COVID-19“

Úrad verejného zdravotníctva (ÚVZ) nie je ústredným orgánom štátnej správy ani ostatným ústredným orgánom štátnej správy.

ÚVZ nemôže preto vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, o čom svedčí samotný Zák. č. 355/2007 Z.z., ktorý mu nedáva osobitné splnomocnenie, dáva ho iba podľa § 62 Ministerstvu zdravotníctva.

Súčasne Zák. č. 400/2015 Z.z. neumožňuje tvorbu právnych predpisov podľa § 59b Zákona č. 355/2007 Z.z. a vyhlášku ako všeobecne záväzný právny predpis prikazuje vyhlasovať a uverejňovať v Zbierke zákonov, nie vo Vestníku vlády.

Zároveň Vestník vlády nie je publikačným nástrojom všeobecne záväzných právnych predpisov, a vo Vestníku vlády sa neuverejňujú predpisy ÚVZ ani RÚVZ.

Celý konštrukt vyhlášok ÚVZ a RÚVZ podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. je v rozpore so Zákonom č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a Zbierke zákonov, a tým v rozpore s Ústavou.

DÔSLEDOK C1: NEPLATNOSŤ PRÍKAZU NOSIŤ RÚŠKO

Povinnosti sa ukladajú **zákonom**, čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR.

V zákonoch SR neexistuje povinnosť prekrytia dýchacích ciest.

Formulácia vo vyhláške „za účelom prekrytia dýchacích ciest“ nie je skutkovou podstatou § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z.

Vyhláška ÚVZ nie je zákon, a nemôže sama určovať „povinnosti“. Vyhlásenie vyhlášky vo Vestníku vlády je navyše všeobecne nezáväzné, pretože Vestník vlády nie je publikačným nástrojom všeobecne záväzných právnych predpisov. Vestník vlády nie je ani publikačným nástrojom pre ÚVZ.

Podľa zásady *nullum crimen sine lege* v zmysle **čl. 49 Ústavy SR**: Len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom, analogicky správnym deliktom, a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie. Ústava SR nepripúšťa, aby rozsah trestnej, analogicky priestupkovej zodpovednosti bol určovaný inak ako zákonom. **Je preto protiústavné, aby akýkoľvek orgán administratívne, dokonca trestne, stíhal niekoho na základe podzákonnej právnej normy, napr. vyhlášky.**

DÔSLEDOK C2: NETRESTNOSŤ PORUŠENIA KARANTÉNY

Zák. č. 355/207 Z.z. nemá definíciu pojmu karanténa. Právne akty ukladajúce neurčitú povinnosť sú nulitné.

S poukazom na § 3 ods. 6 Zák. č. 400/2015 Z.z. sa v právnom predpise musí vymedziť definícia príslušného pojmu, v danom prípade pojmu „karanténa“, obdobne, ako je vymedzený pojem „izolácia“ (§ 2 ods. 1, písm. m) Zák. č. 355/2007 Z.z.). Právny pojem, ktorý sa používa v zákone, nemožno definovať až vo vyhláske. Zák. č. 355/2007 Z.z. nemá definíciu pojmu „karanténa“. Vyhlášky síce ukladajú povinnosť karantény, avšak zákon nedefinuje, čo to karanténa je, k čomu slúži a ktorých osôb sa týka. Vyhlášky sú tak neurčité a nevykonateľné.

V súvislosti s § 163 a § 164 Trestného zákona, týkajúcich sa trestného činu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, určovala Vyhláška Ministerstva spravodlivosti č. 105/1987 Zb. choroby, ktoré sú považované za nákazlivé v zmysle Trestného zákona. V súčasnosti takáto vyhláška neexistuje, a žiaden právny predpis nedefinuje Covid-19 ako nákazlivú chorobu. Žiaden právny predpis nedefinuje Covid-19 ani ako chorobu. Covid-19 ako ochorenie v našom právnom poriadku neexistuje.

Podľa zásady *nullum crimen sine lege* v zmysle čl. 49 Ústavy SR: Len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie. Ústava SR nepripúšťa, aby rozsah trestnej zodpovednosti bol určovaný inak ako zákonom.

DÔSLEDOK C3: NEPLATNOSŤ ZÁKAZU DEMONŠTROVAŤ

Čl. 28 ods. 1 Ústavy SR: Právo pokojne sa zhromažďovať sa zaručuje.

Uznesenie vlády zakazujúce sa pokojne zhromažďovať nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Uznesenie vlády je interným aktom na úseku vlastnej činnosti štátnej správy. Nemá externé účinky voči subjektívnym právam a povinnostiam občanom.

Čl. 37 ods. 1 Ústavy SR: Každý má právo **sa slobodne združovať** s inými na ochranu svojich hospodárskych a sociálnych záujmov.

Čl. 51 ods. 2 Ústavy SR: Podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd a rozsah povinností v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu ustanoví ústavný zákon.

Žiaden zákon nezakazuje slobodné združovanie sa za účelom hospodárskych a sociálnych záujmov.

DÔSLEDOK C4: NEZÁKONNOSŤ PODMIENKY ZDRAVOTNÉHO PREUKAZU PRE VSTUP SLOVENSKEHO OBČANA NA ÚZEMIE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čl. 23 ods. 4 Ústavy SR:

Každý občan má právo na **slobodný vstup** na územie Slovenskej republiky. Občana nemožno nútiť, aby opustil vlasť, a nemožno ho vyhostiť.

Každý slovenský občan má právo na slobodný vstup na územie Slovenska. Bez KLADEŇIA MU AKÝCHKOLÍVEK sanitárnych, zdravotných a iných podmienok. Toto právo občana nemožno obmedziť ani modifikovať zákonom, nieto „Covidovou vyhláškou“.

D) AKO VYPOVEDAŤ PRI PREDVEDENÍ alebo ZADRŽANÍ „COVID-19“

Treba sa držať vyššie uvedených právnych stanovísk.

Pokiaľ sa dotknutá osoba domnieva, že neporušila zákon, vo všeobecnosti treba podať výpoveď v znení: „*neporušil/a som žiaden zákon a žiadam byť okamžite prepustený/á na slobodu*“. Ďalej je treba nechať pracovať policajtov, a nevypovedať nič (na doplnenie výpovede je vždy dosť času po porade s Vaším právnikom). Po skončení výsluchu si treba žiadať rovnopis (t.j. originál) zápisnice podpísanej príslušnými osobami (každá osoba má právo na rovnopis listiny ňou podpísaného úkonu, ktorý učinila). Celý úkon si treba nahráť na príslušné zariadenie. Zákon to nezakazuje, naopak, pre osobu platí čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, že čo nie je zakázané, to je dovolené. Prípadný zákaz nahrávania žiadajte zaprotokolovať do zápisnice aj s poukazom na ustanovenie zákona, podľa ktorého nemôžete nahrávať svoj vlastný výsluch. Tu platí čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, že štátny orgán môže konať a zakázať iba to, čo mu zákon dovolí. Nič viac ! (Materiálny princíp právneho štátu – máte to uvedené vyššie). Navyše je to Vaša výpoveď, nikoho súkromie a zásah do jeho práv tým neohrozujete. To, čo hovoríte na výsluchu môžete vyrozprávať kde chcete a komu chcete. Potom odporúčam kontaktovať právnika.

E) ZHRNUTIE COVID-19

PREDMETNÉ Uznesenia vlády SR a vyhlášky ÚVZ a RÚVZ nie sú všeobecne záväzné právne predpisy.

Nikto nie je povinný ich dodržiavať.

Ich vydávanie a vynucovanie je trestným činom verejných činiteľov. Počnúc ich predkladateľmi, schvaľovateľmi, vykonávateľmi, nariadovateľom vyhlášok, cez ich vynucovateľov – policajtov, administratívnych pracovníkov ukladajúcich pokuty, sudcov ukladajúcich tresty ako aj odmietajúcich oprávnené nároky poškodených subjektov, až po posledný článok v tomto reťazci štátnych orgánov brániacich výkonu základných práv a slobôd v súvislosti s týmito nezákonnými aktmi.

o d ô v o d n e n i e

Čl. 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie: Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť **ustanovené zákonom**.

Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR: Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR: Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 2 ods. 3 Ústavy SR: Každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Čl. 32 Ústava SR: Občania majú právo postaviť sa na odpor proti každému, kto by odstraňoval demokratický poriadok základných ľudských práv a slobôd uvedených v tejto ústave, ak činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov sú znemožnené.

Čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR: Povinnosti možno ukladať **zákonom** alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

Čl. 28 ods. 1 Ústavy SR: Právo pokojne sa zhromažďovať sa zaručuje.

Čl. 51 ods. 2 Ústavy SR: Podmienky a rozsah obmedzenia základných práv a slobôd a rozsah povinností v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu ustanoví ústavný zákon.

Čl. 120 ods. 1 Ústavy SR: Na vykonanie zákona a v jeho medziach môže vláda vydávať **nariadenia**.

§ 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky: Tento zákon upravuje základné pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov (ďalej len „právny predpis“), ktorými sú **Ústava Slovenskej republiky** (ďalej len „ústava“), **ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády Slovenskej republiky** (ďalej len „nariadenie vlády“), **vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska a ich vyhlasovanie v Zbierke zákonov Slovenskej republiky** (ďalej len „zbierka zákonov“).

§ 3 ods. 6 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Ak sa pri tvorbe právneho predpisu používa pojem, ktorý právny poriadok nepozná, vymedzí sa jeho presný význam definíciou; to neplatí, ak ide o pojem, ktorého význam je všeobecne známy alebo dostatočne zrejmy vzhľadom na jeho bežné používanie. Právny pojem, ktorý sa používa v právnom predpise, nemožno definovať v právnom predpise vydanom na jeho vykonanie.

§ 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať **splnomocnenie na jeho vydanie**; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

§ 13 písm. e) Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a zbierke zákonov: Inými aktmi, ktoré sa vyhlasujú v zbierke zákonov, sú rozhodnutia vlády o udelení amnestie vo veciach priestupkov, rozhodnutia vlády, ak tak ustanovuje osobitný predpis, a uznesenia vlády, o ktorých rozhodla, že sa majú vyhlásiť v zbierke zákonov,

§ 19 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Právne predpisy nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 19 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Právne predpisy nadobúdajú účinnosť pätnástym dňom po ich vyhlásení v zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Ak je to odôvodnené naliehavým všeobecným záujmom, môže sa v právnom predpise výnimočne ustanoviť skorší začiatok jeho účinnosti, najskôr však dňom vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 1aa Zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy:

Vláda rozhoduje spravidla formou uznesenia vlády; uznesenie vlády nepodlieha preskúmaniu súdom.

Čl. 1 ods. 1 Zásad vydávania Vestníka vlády SR: Vo Vestníku vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vestník“) sa uverejňujú:

- a) vyhlášky okresných úradov a iných miestnych orgánov štátnej správy, (§ 5 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy),
- b) oznámenia o vydaní smerníc a iných vnútorných predpisov (ďalej len „smernica“), ktorými ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy riadia a kontrolujú výkon štátnej správy uskutočňovaný okresnými úradmi, inými miestnymi orgánmi štátnej správy, vyššími územnými celkami a obcami (§ 6 zákona č. 180/2013 Z. z.)
- c) ďalšie oznámenia a iné opatrenia, ak tak ustanovuje všeobecne záväzný právny predpis. (Napríklad § 34 ods. 3 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 121/2002 Z. z. o

požiarnej prevencii)

Čl. 1 ods. 2 Zásad vydávania Vestníka vlády SR: Vo vestníku možno uverejniť oznámenia a iné opatrenia ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy určené pre okresné úrady, iné miestne orgány štátnej správy, ako aj vyššie územné celky a obce pri výkone štátnej správy.

§ 186 pds. 1 Civilného sporového poriadku: Skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú.

§ 122 Zák. č. 162/2015 Z.z.: Správneho súdneho poriadku: Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú.

§ 34 ods. 6 Zák. č. 71/1967 Zb. Zákon o správnom konaní (Správny poriadok): Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

§ 2 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore: Policajný zbor plní tieto úlohy:

- a) spolupôsobí pri ochrane základných práv a slobôd, najmä pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku,
- b) odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatel'ov,
- c) spolupôsobí pri odhaľovaní daňových únikov, nezákonných finančných operácií, legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu,
- d) vykonáva vyšetrovanie o trestných činoch, a skrátené vyšetrovanie o trestných činoch,
- e) vedie boj proti terorizmu a organizovanému zločinu,
- f) zaisťuje osobnú bezpečnosť prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky, predsedu vlády Slovenskej republiky, predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) a ďalších osôb určených zákonom alebo vládou (ďalej len „určená osoba“),
- g) zaisťuje ochranu diplomatických misií a ďalších objektov určených zákonom^{1aa}) alebo vládou (ďalej len „určený objekt“) a spolupôsobí pri fyzickej ochrane jadrových zariadení,
- h) zabezpečuje kontrolu hraníc Slovenskej republiky,
- i) spolupôsobí pri zabezpečovaní verejného poriadku; ak bol porušený, robí opatrenia na jeho obnovenie,
- j) dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení,
- k) odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje²) a prejednáva,
- l) vykonáva pátranie po osobách a pátranie po veciach,
- m) poskytuje ochranu a pomoc ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi,
- n) vykonáva kriminalisticko-expertízu a znaleckú činnosť,
- o) spolupôsobí pri zabezpečovaní ochrany civilného letectva,
- p) oznamuje obci porušenie zákazu požitia alkoholických nápojov a iných návykových látok osobou maloletou do 15 rokov alebo mladistvou do 18 rokov,
- q) dohliada na bezpečnosť a plynulosť železničnej dopravy v obvode železničných dráh,
- r) podieľa sa na zisťovaní a objasňovaní príčin ohrozovania bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy v obvode železničných dráh,
- s) spolupôsobí pri zabezpečovaní bezpečnosti železničnej prepravy jadrových materiálov, špeciálnych

materiálov a zariadení. v súčinnosti s prepravcom a dopravcom.

§ 18 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z.: Policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné **na plnenie úloh podľa tohto zákona**, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti.

§ 18 ods. 3 Zák. č. 171/1993 Z. z.: Ak vyzvaná osoba odmietne preukázať svoju totožnosť podľa odseku 1 alebo 2, policajt je oprávnený takúto osobu *predviesť* na útvar Policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti.

§ 18 ods. 7 Zák. č. 171/1993 Z. z.: Ak policajt nezistí totožnosť osoby do 24 hodín od jej predvedenia, je povinný túto osobu prepustiť.

Podľa § 50 ods. 1 písm. c) Zák. č. 171/1993 Z. z.: Donucovacími prostriedkami sú putá.

Podľa § 50 ods. 3 Zák. č. 171/1993 Z. z.: *Pred použitím donucovacích prostriedkov* je policajt povinný osobu, proti ktorej zakročuje, vyzvať, aby *upustila od protiprávneho konania*, s výstrahou, že bude použitý niektorý z donucovacích prostriedkov. Od výzvy a výstrahy môže upustiť iba v prípade, keď je sám napadnutý alebo je ohrozený život alebo zdravie inej osoby a vec neznesie odklad, alebo tomu bránia iné okolnosti.

Podľa § 52 ods. 1 Zák. č. 171/1993 Z. z. Policajt je oprávnený použiť putá

- a) na spútanie predvádzanej, zaistenej, zadržanej alebo zatknutej osoby alebo osoby, ktorá má byť dodaná do väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody a *kladie aktívny odpor alebo napáda iné osoby alebo policajta, alebo poškodzuje majetok, po márnej výzve, aby od takého konania upustila,*
- b) na vzájomné pripútanie dvoch alebo viacerých predvádzaných, zaistených, zadržaných alebo zatknutých osôb za podmienok uvedených v písmene a),
- c) pri vykonávaní služobných zákrokov alebo procesných úkonov s predvedenými, zaistenými, zadržanými, zatknutými osobami alebo s osobami, ktoré sú vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, *ak je dôvodná obava, že sa pokúsia o útek,*
- d) pri vykonávaní policajných prevozov cudzincov cez územie Slovenskej republiky na štátnu hranicu susedného štátu.

ZOPAKUJEM:

S poukazom na **Čl. 32 Ústavy SR**, občania majú právo postaviť sa na odpor proti každému, kto nezákonným spôsobom zasahuje do ich základných ľudských práv a slobôd.

§ OCHRANA ĽUDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÝCH SLOBÔD §

Rada na záver:

Článok 2 OZNÁMENIA Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 40/2000 Z.z.: Priorita ľudskej bytosti : *Zájmy a blaho človeka budú mať prednosť pred výhradným záujmom vedy a spoločnosti.*

Nedajte sa presvedčiť, že verejné zdravie je nad zdravie jednotlivca. Nie, nie je. **Najprv je jednotlivec a potom je spoločnosť...** Opak je ideológia *fašizmu* a *nacizmu*.

Iba zdravý jednotlivec buduje zdravú spoločnosť. Chorľavý jednotlivec, zainfikovaný spod rúška a (následne) závislý na vakcínach, buduje chorú spoločnosť.

JUDr. Adriana Krajníková

Zdroj: <https://zemavek.sk/>